

Een Braziliaanse medebroeder werkzaam in Suriname, plaatste in het Bisdomblad 'Omhoog' van Paramaribo een artikel over 'onverschilligheid' van een zekere Melvin Mackintosh. M.i. de moeite waard om bij stil staan:

'De religieuze crisis evolueert beetje bij beetje in de richting van onverschilligheid'. Een regel verder: De beste manier om de positie van velen te definiëren is een religieuze onverschilligheid waar geen vragen, twijfels of crises meer zijn. Het is niet eenvoudig om deze onverschilligheid te beschrijven. Wat je als eerste waarneemt is een afwezigheid van religieuze rusteloosheid, God is niet van belang. De persoon leeft zorgeloos, zonder nostalgie of religieus perspectief. Het is geen ideologie. Het is meer een omhullende atmosfeer waarin een relatie met God verwatert. Er zijn verschillende soorten onverschilligheid. Sommigen leven een groeiende afstand. Het zijn mensen die steeds verder van het geloof afgaan; ze verbreken de banden met religieuze zaken, ze laten praktijken los, beetje bij beetje verdwijnt God uit hun geweten. Anderen leve eenvoudigweg in beslag genomen door de dagelijkse sleur; ze zijn nooit erg in God geïnteresseerd; ze hebben waarschijnlijk een zwakke en gebrekkige religieuze opvoeding gekregen'. Ze leven niet zo bewust. Voor sommigen is hun onverschilligheid een vrucht van religieuze conflicten of frustrerende ervaringen met voor godsdienstig doorgaande mensen of kerkelijke voorschriften (denk aan echtscheiding). Anderen groeien in onverschilligheid omdat ze niet leven in een godsdienstig klimaat of godsdienstige omgeving. Weer anderen leven uiterlijk godsdienstig, maar innerlijk zijn ze eigenlijk onverschillig. Ze doen denken aan de opmerking van Jezus in het Evangelie van Marcus (hst 7): 'Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is verre van mij'

Is dit herkenbaar? De coronatijd met zijn beperkingen ook t.a.v. kerkelijke samenkomsten en vieringen heeft aardig wat bezinning opgeleverd rond de vraag: waar gaat het om als we het hebben over geloof en kerk? Groeiende onverschilligheid maatschappelijk en kerkelijk kan alleen genezen vanuit betrokkenheid op elkaar en liefde voor elkaar. A. Reijnen, pastoor.